

pantebrev udstedt til realkreditinstitutter i henhold til lov om realkreditlån og realkreditobligationer mv., jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 6, og ejerpantebrev, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 9.

I tilfælde af, at det originale pantebrev er bortkommet, vil anmelderen efter den foreslåede bestemmelse i 2. pkt. forud for konverteringen skulle anlægge sag til mortifikation efter reglerne i lovbekendtgørelse nr. 639 af 16. september 1986 om mortifikation af værdipapirer. Bliver pantebrevet herefter ved dom erklæret dødt og magtesløst, vil anmelderen i medfør af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 4, nr. 2 (forslaget til mortifikationslovens § 9, stk. 2, 3. pkt.), kunne kræve, at der udstedes et digitalt pantebrev svarende til det mortificerede pantebrev. Pantebrevet vil herefter anses for konverteret, og der vil kunne stiftes rettigheder mv. i overensstemmelse med reglerne herom i tinglysningsloven. Om retsvirkningerne af konvertering henvises der til bemærkningerne til stk. 12.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 5, 1. pkt.*, vil reglerne i stk. 1-3 finde tilsvarende anvendelse på rettigheder, som forud for lovens ikrafttræden har opnået beskyttelse mod aftaler og retsforfølgning, og som er knyttet til papirbaserede dokumenter, der er tinglyst som hæftelse. Det vil f.eks. kunne være rettigheder i form af et tinglyst ejendomsforbehold i et motorkøretøj eller rettigheder i henhold til en pantstiftende servitut. Disse rettigheder vil således i medfør af stk. 1 umiddelbart bevare deres gyldighed og omsætningsbeskyttelse efter lovens ikrafttræden. Dokumenterne vil imidlertid skulle konverteres til digitale dokumenter i det omfang, det følger af reglerne i stk. 2 og 3, dvs. ved (frivillig) konvertering (stk. 2) eller ved tinglysning af ændringer mv. (stk. 3). Efter den foreslåede bestemmelse i 2. pkt. skal anmelderen ved anmeldelse til konvertering indsende det originale dokument til Tinglysningsretten eller på anden betryggede måde dokumentere sin ret.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 6* vil ikke-negotiable pantebrev udstedt til realkreditinstitutter i henhold til lov om realkreditlån og realkreditobligationer mv., på tidspunktet for lovens ikrafttræden være at anse for konverterede pantebrev. Konverteringen sker således automatisk, og der er derfor ikke behov for, at det originale pantebrev indsendes i forbindelse med konverteringen til et digitalt pantebrev. Om retsvirkningerne af konvertering henvises der til bemærkningerne til stk. 12.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 7* forbliver papirbaserede ejerpantebrev gyldige ved lovens ikrafttræden, men rettigheder, der har opnået beskyttelse efter gældsbrevslovens bestemmelser mod afta-

ler og mod retsforfølgning, bevarer kun beskyttelsen i en periode på 5 år fra lovens ikrafttræden. Efter den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 2, kan justitsministeren bestemme, at loven træder i kraft på forskellige tidspunkter for så vidt angår tingbogen, bilbogen, andelsboligbogen og personbogen. Fristen regnes først fra det tidspunkt, hvor loven sættes i kraft for den enkelte bog. Det betyder, at f.eks. håndpanthavere over et ejerpantebrev, der giver pant i et motorkøretøj, vil skulle tinglyses som underpant inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor loven træder i kraft for bilbogen. Efter fristens udløb vil ejerpantebrevene således fortsat være gyldige, men håndpanthavere vil ikke længe være beskyttet mod nye aftaler om pantebrevet eller mod retsforfølgende kreditorer. Hertil kræves tinglysning efter reglerne i lovforslagets § 1, nr. 2 (forslaget til tinglysningslovens § 1 a, stk. 1), § 1, nr. 46 (tinglysningslovens § 42 d, stk. 3), § 1, nr. 54 (tinglysningslovens § 42 j, stk. 3), og § 1, nr. 73 (tinglysningslovens § 47, stk. 2).

Rettighedshavere over tinglyste *negotiable ejerpantebrev* i form af håndpanthavere vil forud for lovens ikrafttræden normalt have sikret deres ret ved rådhedsberøvelse i medfør af gældsbrevslovens regler, således at den primære håndpanthaver vil have ejerpantebrevet fysisk i sin besiddelse, mens øvrige håndpanthavere vil have sikret deres ret ved at give bindende underretning til den primære håndpanthaver. Efter den foreslåede bestemmelse vil sådanne håndpanthavere skulle tinglyses inden udløbet af 5-årsfristen som underpant i medfør af de særlige bestemmelser herom i lovforslaget for at bevare beskyttelsen mod aftaler om ejerpantebrevet, eller mod indbrudspant eller retsforfølgning i ejendommen. Efter udløbet af fristen vil nye underpanthavere, der tinglyser deres ret, således kunne ekstingvere håndpanthaveres utinglyste rettigheder.

Indbrudspanthavere eller udlægshavere, der forud for lovens ikrafttræden har opnået beskyttelse inden for et ejerpantebrevs ramme ved at tinglyse sin ret i medfør af tinglysningslovens § 1, stk. 1, samt i medfør af gældsbrevslovens § 14 ved at give meddelelse til den primære håndpanthaver, vil ikke skulle foretage sig yderligere for at bevare beskyttelsen af denne ret efter lovens ikrafttræden.

Nye indbrudspanthavere, der efter udløbet af tidsfristen sikrer deres ret i medfør af lovens bestemmelser herom, vil kunne ekstingvere håndpanthavere, der ikke inden udløbet af 5-års fristen har fået tinglyst deres (under)panteret. Det samme vil være tilfældet med udlægshavere, der tinglyser deres ret inden for ram-